

Uvod

Kada su Srbi, Hrvati i Slovenci naselili zemlje, u kojima sada stanuju, oni nisu doneli sobom, niti su u početku ovde imali, svoju državnu organizaciju. Oni su bili, kao i ostali Sloveni u to doba, podeljeni na plemena, i imali su svoju staru plemensku organizaciju; imali su u plemenima svoje plemenske glavare, koji su, u dogovoru sa celim narodom, rešavali sve narodne poslove. Veće zajednice i organizacije, koja bi ličila na državnu, nije kod njih u to doba bilo. I ako su srpska, hrvatska i slovenačka plemena već i pre toga, a osobito od kad su se naselila na Balkanskom Poluostrvu, došla u vezu sa narodima, koji su već davno imali svoje dobro uređene države, ipak to za dugo nije uticalo na stvaranje njihove državne organizacije.

Za Austro-Ugarsku nastajale su komplikacije i otuda što se, naporedo sa jačanjem nacionalne svesti Srba u monarhiji, javilo i neobično jačanje nacionalne svesti kod Hrvata i težnja za jedinstvom sa Srbima. Toj akciji za jedinstvo pridružili su se odmah sa mladičkim oduševljenjem i Slovenci, koji su bili još u gorem i težem položaju nego Srbi i Hrvati, a koji su uvek svoj spas gledali u njima i u njihovoj slozi.

Stoga su se od početka XX veka sve prilike sticale tako, da je srpsko pitanje i pitanje oslobođenja i ujedinjenja Srba, Hrvata i Slovenaca moralo biti postavljeno. Postavljeno jednom, ono je moralo biti rešeno, a rešenje njegovo, pošto je ono moglo biti izvedeno samo slabljenjem Turske i Austro-Ugarske i oduzimanjem od njih srpskih, hrvatskih i slovenačkih pokrajina, moralo je izazvati velike i teške krize. Početkom XX veka nastaje veliki obrt u nacionalnom životu Srba i Hrvata. Već i za onih dvadeset godina (1883—1903), kada je nacionalni život i rad na narodnim stvarima bio gotovo sasvim prestao, kada je gotovo sasvim ovladala skepsa, malodušnost i neverica, bilo je dosta znakova, koji su pokazivali, da nije utrnuo baš svaki osećaj za velika narodna pitanja, i da ima još života pod pepelom. I u to doba je još uvek bilo, pokraj svih kriza, zala i nevolja, ljudi, koji su verovali u snagu i u budućnost srpskoga naroda, i koji su imali uverenje, da ne se Srbi i Hrvati ipak morati složiti i da će se nani na zajedničkom radu i poslu. Pokret i promena na bolje u tom pravcu počela se osećati već poslednjih godina XIX veka. U to je doba (1897 god.) u Trojedinici jedna grupa mladih ljudi krenula ozbiljnu akciju za jedinstvo i zajednički rad Srba i Hrvata.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com